

‘Dankzij jullie draait alles als een geoliede machine.’ Brassershoeve viert 20-jarig jubileum

ma 20 jan, 14:30 · leestijd 3 minuten [Vereniging](#)

‘Wij zijn een plek voor en door senioren.’ Foto: Bob Awick

De vrijwilligers van ontmoetingsplek de Brassershoeve vierden vrijdag de afgelopen twintig jaar. Het was een gezellige, geslaagde middag. Burgemeester Niek Meijer mocht als eerste een speciaal geschenk in ontvangst nemen en er werden mooie herinneringen opgehaald.

Eigenlijk bestond de ontmoetingsplek al in december 2024 twintig jaar, maar vanwege de feestdagen besloot het bestuur 2025 met het jubileumfeest af te trappen. Het is al redelijk druk als fotograaf Bob en ik door de schuifdeuren lopen. Voor wie nog nooit in de Brassershoeve is geweest: het interieur is warm en klassiek. Aan de muren hangen houten balken, oude werktuigen en traditionele schilderijen. Aan de zijkant van de caféruimte staat een bar waar mensen thee, koffie en een stukje taart kunnen halen. Op de achterste muur projecteert een beamer een diavoorstelling.

“Wij zijn een plek voor en door senioren,” lacht voorzitter Johan Bartels, die iedereen bij de ingang welkom heet. “Iedereen hier, van bestuur tot vrijwilligers, is zelf senior. Dat zorgt voor een bijzondere verbinding, omdat er meteen begrip en herkenning is.” Trots kijkt hij naar de tafels met vrijwilligers. “Ik loop hier nu zelf 2,5 jaar rond, en wat ik zo bijzonder vind, is dat hier nul beroepskrachten zijn. Deze groep bestaat echt uit alleen maar vrijwilligers, die hier gratis en voor niks hun talenten inzetten.”

Nadat gastvrouw Annie ons een kop koffie aanbiedt, kijkt Bartels op zijn horloge. “Ah, het is tijd voor de toespraken,” zegt hij. Burgemeester Niek Meijer is op dat punt ook gearriveerd. “Ik dacht: ik stuur hem gewoon een mailtje met de uitnodiging,” aldus Bartels. “Hij was meteen bereid om hier vandaag aanwezig te zijn. Dat vind ik echt heel mooi!”

Klein geschenk

Het geroezemoes ebt weg zodra de voorzitter voor het scherm met dia's stapt. "Goedemiddag allemaal," begint hij opgewekt. "Sinds 1 november vorig jaar mag ik voorzitter zijn van de Brassershoeve. Daarmee heb ik het genoegen gehad om [Arjen Jongma](#) op te volgen, die hier gelukkig ook aanwezig is."

"Ik wil graag mijn dank uitspreken aan iedereen die heeft bijgedragen aan de Brassershoeve: onze partners, medewerkers van de gemeente, de bezoekers... Een speciaal woord van dank gaat uit naar onze oud-bestuursleden en alle vrijwilligers; van gastheren en -vrouwen tot schoonmakers, tuinlieden en IT-ondersteuners. Dankzij jullie draait alles als een geoliede machine. Zonder jullie zou de Brassershoeve niet zijn wat het nu is."

'Dit gebouw leeft dankzij jullie'

Bartels roept Johan van Sloten naar voren. "Johan is al vrijwilliger vanaf het begin in 2004 en heeft sindsdien enorm veel betekend voor de Brassershoeve. Johan, ik wil je vragen om namens ons een klein geschenk aan de burgemeester te overhandigen."

Van Sloten haalt een zwart doosje tevoorschijn. "Dit hebben we voor alle vrijwilligers gemaakt," zegt hij, "en u mag het eerste exemplaar onthullen." Met een lach maakt Meijer het doosje open en haalt hij er een blok glas uit, waarin een afbeelding van de Brassershoeve is gegraveerd. "Geef 'm een mooi plekje," knipoogt Van Sloten.

(Tekst gaat door onder de foto)

Foto's: Sanne Bakker

Meijer neemt de microfoon over van Bartels. “Dank u wel voor dit warme welkom. Ik vind het bijzonder om te zien wat de Brassershoeve betekent voor de gemeenschap. Het is een begrip in Huizen, en dat is volledig te danken aan jullie inzet. Namens het college wil ik mijn grote waardering uitspreken en jullie aanmoedigen om hiermee door te gaan. Dit gebouw leeft dankzij jullie; de vrijwilligers en betrokkenen die het warm en toegankelijk maken voor iedereen.”

‘Wil je koffie?’

Dat is meteen een mooie beschrijving voor de rest van de middag. Gastvrouwen lopen met hapjes langs de tafels, waaraan druk wordt gekletst en herinneringen worden opgehaald. Met vaste vrijwilligers Yvonne en Lia, die iedere dinsdag koffie schenken, bekijk ik de diavoorstelling. We zien foto's van het gebouw als houtzagerij, het gebouw als bouwval in de jaren '70 en de verbouwing in 1977.

[Lees ook](#)

[Voorspelbaarheid saai? Het vaste ritme is juist de kracht van De Brasserhoeve](#)

“De Brassershoeve bestaat dus al véél langer dan de twintig jaar die we nu vieren,” benadrukt Yvonne. “Ook werd hier al koffie geschonken voordat de stichting werd opgericht. Mijn moeder deed dat samen met haar vriendin, elke woensdagochtend.”

Ik vind het mooi om verhalen te horen van deelnemers

Op de vraag wat de Brassershoeve zo leuk maakt, hoeven de dames niet lang na te denken. “Het contact,” zegt Lia. “Kijk, koffie schenken an sich is niet heel spannend, maar de praatjes met anderen maken het écht leuk om te doen. Ik vind het bijvoorbeeld mooi om de verhalen te horen van de deelnemers van de computercursussen. Vooral zij zijn heel erg dankbaar. Sommigen komen elke week om te leren, en dan zeggen ze een beetje beschaamd: ‘Tja, daar ben ik weer.’ Dan zeg ik altijd: ‘Maakt het uit? Ga lekker zitten, wil je koffie?’”

Naast de computergroep zien Yvonne en Lia iedere week de biljartgroep en de schildergroep. “En afgelopen dinsdag kwam een groep van twintig dames koffie drinken, als een soort nieuwjaarsborrel,” vertelt Lia. “De sfeer was warm en gemoedelijk, net als altijd. Dát is de reden dat ik na twee keer meedraaien verkocht was.”

Foto: Bob Awick